

סוזי ומוריס סטון
תרגום: בני לוי

סוזי ומוריס סטון עונדים את המדליות
של האימפריה הבריטית

מסע הריקוד הישראלי שלי

סיפורו של מוריס סטון,
על ריקודי העם בבריטניה

את **מוריס סטון** אני מכיר שנים רבות. אנחנו בקשר קבוע. מוריס תומך רבות ב"רוקדים" ובמה שאני עושה, ואני מצדיי מסייע לו ככל יכולתי.

כמו כל מארגני מחנות הריקוד מחוץ לישראל, גם מוריס משתדל להביא כוריאוגרפים ידועים ולהביא ריקודים חדשים למחנות, כי זה מה שמושך רוקדים-משתתפים. עם זאת ובמקביל מוריס והארגון שהקים, עושים 2 דברים חשובים ביותר שלא נתקלתי בהם במדינות אחרות:

א. פעילות ריקודית קבועה בבתי ספר יהודיים בלונדון ששיאה הינו מפגש שנתי של כל בתי הספר ביום מחול מרוכז.

ב. רוקדים-מדריכים הבאים ל"מחול אירופה" במחיר מסובסד, או ללא תשלום בכלל, על מנת ללמוד את הריקודים ולהיות שליחי ריקוד בארצות מוצאם.

2 דברים אלה גרמו לי להעריך, לכבד ולהוקיר את מוריס סטון לאורך כל השנים.

כמובן אשמח לקרוא ולדעת על מקומות נוספים העושים דברים כה חשובים במחול הישראלי
ירון מישר, עורך

התחלות

מסע הריקוד שלי התחיל כשאבי, יו"ר ההסתדרות הציונית דאז של העיר גלאזגו, בסקוטלנד שכנע אותי בגיל 9 להשתתף במועדון הנוער "הבונים". לא רציתי ללכת, אבל הוא התעקש, ופשוט שם אותי שם. כשהוא חזר לקחת אותי הביתה שעתיים לאחר מכן, לא רציתי לעזוב.

בכל מפגשי ימי ראשון שלנו, נהגנו בקבוצה להתכנס כדי לשיר ולרקוד את רפרטואר השירים הישראליים שלנו.

ביום ראשון אחד, כשאני בן 11, כשחזרתי מאימון בחוג השחייה למרכז הבונים ע"מ לקנות בייגלה, הודיע המזכיר שהמרכז מקים להקת ריקוד ישראלית שתופיע באירועים, והוא מזמין את השחינים

3 בניים) להצטרף. אני הצטרפתי לקבוצה בניהולה של **דבורה דיטמן**, מורה לעברית בבית הספר היסודי היהודי, קלדרווד לודג'.

הקבוצה משכה אליה בנות מתנועת הנוער הדתית יותר, "בני עקיבא". בת הזוג שלי לריקוד הייתה בתו של החזן מבית הכנסת גיפנוק. אז הבנתי איך המחול הישראלי יכול לקרב אנשים מכל קשת הזרמים של היהדות. כאשר נתבקשנו להופיע בתוכנית בטלוויזיה הסקוטית. כינו אותנו "רקדני הכרמל", וזכינו ל-15 דקות של תהילה. המשכנו להופיע באירועי יום העצמאות למדינת ישראל שנערכו באנגליה.

בתקופה שהייתי סטודנט באוניברסיטת גלאזגו בשנת 1972, לא רקדתי. כשעברתי לאוניברסיטת מקגיל במונטריאול, קנדה, כדי לעשות תואר שני, סיפר לי שותפי לדירה על קיומם של ריקודים בימי ראשון בערב, על ההר באמצע מונטריאול. ההרקדה הזאת עם **10 בקסט** בבית הלל, עוררה בי מחדש את העניין שהיה לי במחול הישראלי.

שלמה וטריקי במוסקבה עם אדריאן ומוריס מלונדון

לונדון

כשחזרתי לבריטניה, עברתי ללונדון. יחד עם כמה חברים איריים מתנועת הבונים בראשות **ג'ק בלומפילד**, התחלנו להעביר שיעורי ריקוד בבית הכנסת של ווסט המפסטד. חברתי סוזי, שלימים הפכה לאשתי, הייתה באותה תקופה מנהלת הסטודנטים בבית הלל ביוסטון.

בשנת 1973 עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים, חזרו המורים של תלמידי כיתת המחול הישראלי בבית הלל לישראל וסוזי הזמינה אותנו להעביר את הכיתה שלנו לבית הלל. הגדלנו את הרפרטואר שלנו בכך שביקשנו מישראלים או אמריקאים שבאו לבקר בלונדון ללמד אותנו ריקוד חדש, בתמורה ללינת לילה חינם! הקמנו גם את להקת המחול "בית הלל", אשר הופיע במקומות יוקרתיים כמו אולם הפסטיבל המלכותי וכיכר טרפלגר. אחת מהופעות השיא הייתה בבסיס RAF (חיל האוויר המלכותי) ליד רידינג עבור טייסי חיל האוויר הישראלי בתום הכשרתם.

מחנה קיץ ראשון

באותה התקופה קראתי על מחנות ריקודי עם ישראלים בארה"ב, ובשנת 1977 החלטתי לבקר באחד מהם, כדי לראות אם ניתן לעשות מחנות כאלה גם בבריטניה. לצערי, המחנה של **פרד ברק** ז"ל באותה שנה בוטל בשל מחלתו, ובמקום, נסעתי למחנה ריקודי עמים של **משה אסקין** בצפון מדינת ניו יורק. בהשראת מה שחוויתי, החלטתי לנסות מחנה ריקודי עמים בבריטניה.

מורה לריקוד ארמני, **טום בוזיגיאן**, העביר לנו סדנת מחול, ואז הזמנו אותו ל"מחנה הריקוד הישראלי והבינלאומי" הראשון שלנו. ב-1978, הזמנו את טום בוזיגיאן, וגם את **מושיקו הלוי**. אליהם הצטרפו מורים ישראלים לריקוד מלונדון, **יוסי בדיחי ולילי כהן**, וכן **פיונה הווארט** שלימדה גם ריקודי עם ישראלי וגם בינלאומי. היו לנו 42 משתתפים.

ב-1980 עקב שינויים בארגון "בית הלל", הסתיימה התמיכה בנו. בעקבות זאת, הקמנו את "המכון הישראלי למחול" כארגון צדקה בבריטניה לקידום המחול הישראלי. זו התבררה כנקודת מפנה שאפשרה לנו להגשים חזון רחב הרבה יותר לפעילותנו.

"קראתי על מחנות ריקודי עם ישראלים בארה"ב, ובשנת 1977 החלטתי לבקר באחד מהם, כדי לראות אם ניתן לעשות מחנות כאלה גם בבריטניה".

מחול אירופה

סדנה של מחול אירופה, 2010

משתתפים. עד 1986 הגיעו אלינו רוקדות ורוקדים ממדינות כולל אוסטרליה, ניו זילנד, צרפת, הולנד, שוודיה, איטליה ושווייץ.

בעוד משה תלם ומושיקו היו מורי הליבה הקבועים שלנו במשך שנים רבות, ביקשנו כל הזמן להרחיב את רפרטואר המורים והמחולות. בין המוזמנים היו **יענקל'ה לוי, אליהו גמליאל, שלמה ממן, ישראל שיקר, שלום חרמון, שושנה קופלוביץ', מנחם מנחם, ודני דסה.**

לאחרונה, היוצרים הקבועים במחנה היו **שמוליק גוב-ארי** ומשה תלם. השתתפותו הפעילה של משה הסתיימה כעת לאחר יותר מ-40 שנות עבודה משותפת. בנוסף, אנו גאים בלקחנו חלק בטיפוח כישרונות חדשים, כמו **מרסלו מריאנוף, יובל טבאשי ועילי ספיאזק**, שעשו רבות במחול אירופה ובתוכניות אחרות בהן העסקנו את הכישרונות הצעירים האלה כמנהלי פיתוח ריקודים ב-IDI.

אנחנו גאים על התפקיד שמילא וממלא "מחול אירופה" בהפצת המחול הישראלי ברחבי העולם. עם תחיית החיים היהודיים בבירת המועצות לשעבר ב-1989, נתן הנשיא גורבצ'וב אישור ל"**פארליך**", אנסמבל יהודי מליטא, להשתתף במשחקי המכביה בישראל. סוזי הציעה שנוכל להביא רקדנים מההרכב שלהם ל"מחול אירופה". הצלחנו ליצור קשר עם מכבי ליטא ולארגן אשרות להשתתפותם של **אנה קרבטס ואולג זיסקינדר**. לאחר מכן נתבקשנו לשלוח צוות מדריכים לסמינר חנוכה שאורגן על ידי "פארליך" בוויילנה וכך התחלנו את עבודתנו עם קהילות יהודיות שצמחו במזרח אירופה.

גייסנו כסף מפילנתרופים יהודים כדי לסבסד את המשתתפים שבאו ממזרח אירופה, אשר רובם לא יכלו לשלם עבור הוויזה או עבור הטיסות שלהם לבריטניה. ערכנו שלושה ימים של קדם-מחנה, עם משתתפים מרוסיה, אוקראינה, בלארוס, לטביה, ליטא, אסטוניה, בלארוס, מולדובה וגאורגיה שהתארחו אצל משפחות יהודיות בלונדון.

לאחר הטבח של 22 מתפללים בבית הכנסת נווה שלום בטורקיה ב-1986, יצרנו קשרים חזקים עם הקהילה היהודית שם, ומאז, יש לנו כ-8 מנהיגים צעירים המגיעים ל"מחול אירופה" בכל קיץ. בשנת 2013, הצלחנו להזמין את המשתתפת הראשונה שלנו מקובה, והיא חזרה לקובה עם מזוודה מלאה בחומרי ריקוד ישראליים, שכן לקובה לא הייתה גישה למשאבי האינטרנט שלנו.

מוריס ואדריאן (סגן יו"ר IDI) עם משה תלם, מושיקו הלוי, דודו ברזילי, גדי ביטון, שמוליק גוב ארי ורוקדנית ממחול אירופה

ב-1980 הקמנו את "המכון הישראלי למחול" כארגון צדקה בבריטניה לקידום המחול הישראלי. זו התבררה כנקודת מפנה שאפשרה לנו להגשים חזון רחב הרבה יותר לפעילותנו.

רפי זיו מוביל את הרקדנים של מחול אירופה

אנו גאים בלקחנו חלק בטיפוח כישרונות חדשים, כמו מרסלו מריאנוף, יובל טבאשי ועילי ספיאזק, שעשו רבות במחול אירופה ובתוכניות אחרות בהן העסקנו את הכישרונות הצעירים האלה כמנהלי פיתוח ריקודים ב-IDI.

בשנת 2023, כמענה לצרכים שונים, הוספנו קדם-סמינר למתן הכשרה אינטנסיבית לכוריאוגרפיה בימתית, עם דדו קראוס ושמוליק גוב-ארי, למדריכים העובדים עם ילדים ובני נוער. קיבלנו לקורס חניכים מצ'כיה, ליטא, אסטוניה, אוקראינה, גאורגיה, קובה, ברזיל, ארגנטינה, ספרד, רומניה וצפון ישראל. מבנה זה יחזור על עצמו עבור מחול אירופה 2024 כאשר המורים האורחים שלנו יהיו **שמוליק גוב-ארי, שלמה ממון, תמיר שרצר, גאבו מירקין, יעל יעקובי ודדו קראוס.**

סיור בקמפוס האוניברסיטה

לאחר מלחמת יום כיפור ב-1973, כאשר סטודנטים יהודים בקמפוסים של אוניברסיטאות בבריטניה התמודדו עם פעילות אנטישמית ואנטי-ציונית מוגברת, החלטנו להביא מורה לריקוד מישראל שיבקר באוניברסיטאות ברחבי בריטניה כדי להפעיל מפגשי ריקוד, ואף לתת הזדמנות לדבר עם הסטודנטים על החיים בישראל. היינו צריכים מישהו שיחלוק מגורי סטודנטים ויתקשר איתם ברמה האישית. בחרנו במשה תלם לסיור הראשון בקמפוס ב-1979. מושיקו הלוי הגיע ב-1981 ובמהלך השנים הבאות הזמנו את **מנחם מנחם, יואב סידי, נועם חבר, יגאל טריקי, אילן גבעון, גדי ביטון, לוי ברגיל ורענן מור.** למרות שלא ערכנו את הסיור במשך שנים רבות, המצב הנוכחי בקמפוסים שלנו קורא לפעילות מסוג זה כשהזמן יתאים.

הפצת מחול ישראלי

עד 1984 יצרנו קשרים ברחבי בריטניה ובאירופה ועודדנו רשת של כיתות ריקוד בליברפול, לסטר, מנצ'סטר, רדבריידג', קרדיף, נוטינגהאם, אוקספורד, בריסטול, ניוקאסל, אדינבורו, ציריך, שטוקהולם ופריז. כמובן, זה היה תלוי במקומיים ששמחו ללמד, וחלקם אף מעורבים בפעילות עד היום.

בשנת 1985 הפקנו את סרטון הריקודים הראשון שלנו למתחילים עם קלטת נלווית והפצנו אותו לכל דורש. בהמשך, ב-1986 הפקנו תוכנית שנייה. המשכנו לפתח משאבים רבים. עם התפתחות האינטרנט העלינו אותם גם לרשת.

מביאים דורות חדשים

כשסוזי הפכה למורה, ובסופו של דבר מנהלת בבית ספר יסודי יהודי מצליח בלונדון, היא נתנה לי את ההשראה להרחיב את עבודתנו בריקוד הישראלי לילדים בבתי ספר יהודיים.

בתחילת שנות ה-80 קראתי על **הילדה סמולאש** (אשתו של פיטר), שהציגה בהצלחה ריקוד ישראלי לילדים בקוויבק ובחלקים אחרים של קנדה. הזמנו אותה באוקטובר 1984 לבקר בבתי ספר יסודיים בלונדון, מנצ'סטר וליברפול. בשנת 1985 פגשתי בארץ את רעיה ספיבק שהעניקה השראה להילדה.

אנחנו גאים על התפקיד שמילא וממלא "מחול אירופה" בהפצת המחול הישראלי ברחבי העולם.

לרעהיה תהיה בהמשך השפעה עמוקה על הגישה שלנו לעבודה עם ילדים. במרץ 1986 קבענו שהיא תגיע לבריטניה כדי ללמד בבתי ספר יסודיים יהודיים בגלאזגו, לידס, מנצ'סטר, ליברפול, ברמינגהאם ולונדון בשנת 1987 קיבלנו את פרס "הרב הראשי" באנגליה להצטיינות על פועלנו בבתי ספר יהודיים בהם עבדנו עם רעהיה ויוסי ספיבק. ב-15 השנים האחרונות עם יעל יעקובי פיתחנו את עבודתנו עם הילדים וערכנו סמינרים למורים וכן פסטיבל שנתי לריקודי ילדים, בו ילדים ממספר בתי ספר יסודיים, יחד עם הוריהם, רוקדים ופרטואר שנלמד בבית הספר. לפני מגפת הקורונה, עבדנו עם 24 בתי ספר יסודיים יהודיים ברחבי בריטניה עם נוכחות ממוצעת של 400 ילדים, כולל מבתי ספר שבהם רבים מהתלמידים אינם יהודים. יש לנו גם פסטיבל לגיל הרך (ילדים מגיל 5 עד 7) אותו אנו עורכים בבתי הספר. בשנת 2023 הדרכנו ריקודים ב-10 בתי ספר, חמישה ימים בשבוע עם יותר מ-1,000 ילדים שהשתתפו בהם.

ניצנים

פיתחנו גם תוכנית מקוונת ייחודית של ריקודי ילדים לחגים, אותה התאמנו במהלך המגיפה כדי לתמוך ברווחת המשפחות החוגגות את החגים היהודיים תוך כדי הסגר.

הרקדות

ההרקדה הקבועה שלנו נערכה בבית הלל ביוסטון, לונדון, משנת 1973 עד 1986. אחר כך עברנו למרכז הצעירים הבונים-דרור בפינצ'לי רואד. מאז סגירת הבונים, נפגשנו בבתי ספר שונים בצפון מערב לונדון במהלך השנים מנהלי פיתוח הריקוד שלנו, מרסלו מריאנוף, יובל טבשי ועילאי ספיאזק תרמו לפיתוח הרקדה ופעילויות אחרות שלנו. יובל עדיין מגיע פעם בשנה לעבוד עם להקת המחול "אורנים". מספר המבוגרים המעורבים בהרקדות בלונדון הינו נמוך כעת, כאשר כל החוגים בלונדון מושכים לא יותר מ-80 רוקדים בשבוע. בעוד ששינויים באורח החיים והקשר של צעירים עם ישראל הם רק חלק מהגורמים המסבירים זאת, אנו ממשיכים לספק שיעורים וחידושים למתחילים, כגון גישה מקוונת, כדי לאפשר לאנשים להצטרף למעגל שלנו.

הופעות מחול

"אורנים" בפסטיבל הכרמיאל

ב-1982 הפכה להקת המחול הראשונה שלנו, "רקדני הלל", ל"אורנים". "אורנים" קיבלו כוריאוגרפיות משלמה ממן, מושיקו, שוקי הופמן, דדו קראוס, יובל טבשי ועילאי ספיאזק. הלהקה ייצגה את הקהילה היהודית בבריטניה באירועים בין-דתיים רבים והשתתפה באירועים קהילתיים יהודיים רבים, גייסה חברים נוספים ופיתחה את יכולתיה במשך שנים רבות. באותה תקופה פיתחנו גם קבוצות לילדים, בני נוער וקשישים.

היו לא מעט ציוני דרך ללהקה: במאי 1984 זכתה "אורנים" בפרס מאגודת האומנויות של לונדון רבתי והופיעה בתיאטרון שאו. בדצמבר 1985 הופיעו "אורנים" עבור "מפלגת לייבור, חברים של ישראל" בוועידת מפלגת הלייבור בבריטון, ובשנה שלאחר מכן באירוע שלהם בבית הנבחרים (הפרלמנט הבריטי).

גייסנו כסף
מפילנתרופים
יהודים כדי לסבסד
את המשתתפים
שבאו ממזרח
אירופה, אשר
רובם לא יכלו
לשלם עבור הוויזה
או עבור הטיסות
שלהם לבריטניה

להקת אורנים מבצעת ריקוד של בארי אבידן עם תופי מרים

**היינו צריכים
מישהו שיחלוק
מגורי סטודנטים
ויתקשר איתם
ברמה האישית.
בחרנו במשה תלם
לסיוור הראשון
בקמפוס ב-1979.**

ביולי 1986, לימדנו את השחקן **ריצ'רד גיר** לרקוד צעדות תימניות לסרט "חיי דוד המלך". **מאייר רוזן** ו**ג'וני בריל**, נגני הלהקה שליוותה אותנו אז, היו מעורבים בהפקה המוזיקלית של הסרט. נתנו יעוץ גם להפקה של יהושע סובול "גטו" בתיאטרון הלאומי, ולהצגה של להקת שייקספיר המלכותית ביולי 1988 ביקרה "אורנים" בפסטיבל המחול הראשון בכרמיאל לרגל חגיגות 40 שנה לישראל, והשתתפה שוב בשנים 1989, 1990 ו-1992.

במקביל, אירחנו בבריטניה להקות מחול מישראל, בהן "הורה אשקלון" ב-1982, ו"פעמי תימן" ביולי 1989. כמו-כן ארגנו ב-2003 סיור בבריטניה ללהקת "מחולה" מירושלים. באביב 1989 הקמנו את "זמרי אורנים" - מקהלה בניהולו של **חגי סיגלוב**, שהופיעה במשך שנים רבות.

בשנת 2007, הקמנו אירוע בשם "ריקודיה", אירוע המפגיש קבוצות ריקוד מקהילות שונות בלונדון. התוכנית כללה ריקודים ממגוון לאומים כולל קריבי, ישראלי, טורקי, כורדי, יווני ואסיאתי. האירוע מומן למשך 3 שנים בלבד כאשר בשנים שלאחר מכן נכללו גם רקדנים פולנים וסקוטים.

טיפוח הלהבה - הבאת המחול הישראלי לקהילות יהודיות במצוקה

ההזמנה ל"פארליך" הייתה תחילתו של מסע הסברה שאנו עדיין נמצאים בו. בדצמבר 1989 קיימנו את סמינר המחול הישראלי הראשון בברית המועצות לשעבר. לאנשים עם דרכונים ישראליים לא נתנו אשרות לבריה"מ, ולכן, נסעתי אני לשם עם **אן גרינווד וקרולין הופברנד**. בדרך חזרה ללונדון, דרך מוסקבה, פגשנו את **חיים טופול ז"ל** שהסכים להיות תומך המכון הישראלי למחול בלונדון.

משנת 1990, עבודתנו בפרויקט זה נתמכה על ידי ארגון הצדקה בבריטניה, World Jewish Relief, והוועדה המשותפת להפצה בארה"ב. ביולי 1990 הזמנו את "פארליך" להופעה באנגליה, ולאחר מכן נסענו יחד לארץ, שם הופענו בפסטיבל המחול בכרמיאל, עם "אורנים" ו"פארליך" בריקוד מיוחד בשם "בלליקה" בכוריאוגרפיה של **בארי אבידן**. זה היה רגע מרגש מאוד עבור כולנו כשהיהודים מבריה"מ לשעבר החלו לגלות מחדש את זהותם.

בדצמבר 1990, בתום סמינר עם רעיה ויוסי ספיבק ושלמה ממון, התבקשנו לפתע לעזוב את האפטר-פארטי ולהגיע מייד לתחנה כדי לקחת את הרכבת האחרונה למוסקבה. טנקים רוסיים הגיעו על מנת לפלוש לליטא!

בינואר 1992 נסענו לאודסה עם **יגאל טריקי, אורן הללי, אן גרינווד, ליסה סילברשטיין** ו**פמלה גליק** (אמדורר) ז"ל בסמינר פגשנו את **יוליה קרצ'שאיה ז"ל**, שהמשיכה לתמוך בעבודתנו כמנהלת החינוך

משה תלם בהדרכה באנגליה

של הג'וינט במוסקבה. היא הייתה אחת מהרבה אנשים נפלאים שעזרו לנו להביא את המחול הישראלי לקהילות ברחבי העולם.

בשנת 1992 קיבל המכון הישראלי למחול פרס מ"וועדת יהדות ברית המועצות" של הפרלמנט הבריטי על שירותים ליהדות ברית המועצות.

הסמינרים בשנים 1993-95 נערכו באזור מוסקבה ולאחר מכן עברו לקייב ולערים אחרות באוקראינה. אחד השיאים היה פסטיבל ריקודים לילדים בהנחייתה של רעיה ספיבק בצרף צבאי.

עלי לציין בהוקרה את העבודה של סגן יו"ר IDI, אדריאן אנדרוסייה, שעזר לנו בפרויקט הזה.

ב-1999 קיימנו את "מחול הונגריה" הראשון עם רעיה ויוסי ספיבק, משה תלם וירון כרמל. למרות שהמעורבות שלנו הסתיימה, הסמינר נמשך עד היום בעיקר עם גדי ביטון. מחנות ריקוד "מחול" אחרים ברחבי העולם, שלא בהכרח מנוהלים על ידינו, הם מחווה למוטג שאנו גאים שיצרנו!

הסמינר האחרון שהופעל בברית המועצות לשעבר היה בשנת 2006. כיוון שלא היה תקציב שיאפשר לנו להמשיך, התמקדנו בגיוס כספים בבריטניה כדי להביא מועמדים מתאימים למחול אירופה.

הוקרה

מעולם לא חיפשתי פרס או הכרה לעצמי על מעורבותי בפעילויות המחול הישראלי. ההשראה שלי היא סוזי, שמעודדת אותי כבר למעלה מ-40 שנה בגישת המחנכת שלה לעשות את מה שאני אוהב עם זאת, בשנת 2019, זכיתי במדליית האימפריה הבריטית, בין השאר, על עבודתנו ביצירת קשר עם קהילות יהודיות מתפתחות או הזקוקות לעזרה, ועל עבודתנו בקידום הלכידות הקהילתית בבריטניה באמצעות ריקוד ישראלי.

אני חב תודה רבה לכל המדריכים לריקוד מישראל שתרמו לעבודה של ה-IDI, ומהווים השראה לקהילות יהודיות ואחרות ברחבי העולם.

לבסוף, אנו ממשיכים לגייס כספים כדי לאפשר לאנשים להגיע מברית המועצות לשעבר, מזרח אירופה, טורקיה, קובה ודרום אמריקה ל"מחול אירופה" כדי לשפר את כישורי ההדרכה שלהם. אתם מוזמנים להיכנס לאתר <https://www.idi.org.uk/our-work> ולראות עדויות של אנשים שהפיקו תועלת ונהנו מהעבודה שלנו.

**בשנת 2019,
 זכיתי במדליית
 האימפריה
 הבריטית,
 בין השאר,
 על עבודתנו
 ביצירת קשר עם
 קהילות יהודיות
 מתפתחות או
 הזקוקות לעזרה,
 ועל עבודתנו
 בקידום הלכידות
 הקהילתית
 בבריטניה
 באמצעות ריקוד
 ישראלי.**